

UZASADNIENIE		
Formularz UK 2	Sygnatura akt	IV Ka 38/20
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	1	
1. CZEŚĆ WSTĘPNA		

0.11.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji

wyrok Sądu Rejonowego w Piotrkowie Trybunalskim z dnia 29 października 2019 roku w sprawie II K 166/19

0.11.2. Podmiot wnoszący apelację

oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego

oskarżyciel posiłkowy

oskarżyciel prywatny

obrońca

oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego

inny

0.11.3. Granice zaskarżenia

0.11.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia

na korzyść

w całości

# na niekorzyść		
# w części	#	co do winy
#	co do kary	
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia	
0.11.3.2. Podniesione zarzuty		
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka	

	zabezpieczającego, przepadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	

0.11.4. Wnioski

#	uchylenie	#	zmiana
---	-----------	---	--------

2. Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy

0.12.1. Ustalenie faktów

0.12.1.1. Fakty uznane za udowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.1.1.				
0.12.1.2. Fakty uznane za nieudowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.2.1.				

0.12.2. Ocena dowodów**0.12.2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów**

Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu

0.12.2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)

Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu

3. STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków

Lp.	Zarzut	
3.1.	naruszenia przepisów postępowania tj. art. 4 k.p.k., art. 7 k.p.k. i art. 410 k.p.k. poprzez dowolną w miejsce swobodnej oceny zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego, ale jedynie w kontekście oceny przesłanek wymiaru kary łącznej określonych w art. 85 a k.k., co doprowadziło do orzeczenia kary nadmiernie surowej niedostatecznie uwzględniającej ustabilizowany tryb życia skazanego, posiadanie stałego miejsca zamieszkania, stałego źródła dochodu , prawidłowego funkcjonowania skazanego w	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny

	miejscu zamieszkania i środowisku lokalnym oraz krytycznego stosunku do popełnionych przestępstw.	
Związłe o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny		
<p>W ocenie sądu odwoławczego orzekanie przez sąd I instancji w przedmiocie wydania wyroku łącznego w sprawie było prawidłowe. Także wymiar ostatecznie orzeczonej kary łącznej pozbawienia wolności należyście uwzględnia dyrektywy wymiaru kary, o jakich mowa w art. 85 a k.k. Chybiony więc okazał się podniesiony w apelacji zarzut związany w istocie z rażąco niewspółmiernością orzeczonej kary łącznej i z brakiem zastosowania zasady pełnej absorpcji, czy też mieszanej, ale zdecydowanie bliższej tej zasadzie - przy łączeniu jednostkowych kar pozbawienia wolności. Co istotne, skarżący nie kwestionował zasady wymiaru łącznego środka karnego.</p> <p>Sąd odwoławczy zważył, że wbrew apelantowi, Sąd Rejonowy słusznie zastosował przy wymiarze orzeczonej kary łącznej pozbawienia wolności zasadę mieszaną (zbliżoną do kumulacji) i należyście to uzasadnił.</p> <p>Kara łączna powinna być postrzegana jako swoiste podsumowanie działalności przestępczej sprawcy. Stanowi ona wyraz potępienia w stosunku do postępowania sprawcy, jak również podkreśla nieopłacalność przestępczej działalności. Z drugiej strony, orzeczonej kary łącznej powinna być niezbędna dla osiągnięcia celów indywidualnego</p>		

oddziaływania. W procesie orzekania kary łącznej sąd powinien opierać się na dyrektywach określonych w art. 85a k.k., jednakże wspartych na dyrektywach pomocniczych, tak, aby możliwa stała się odpowiedź na pytanie, czy w danym przypadku zachodzą okoliczności, które przemawiają za zsumowaniem dolegliwości, czy też przeciwnie - w imię racjonalizacji karania, wskazują na konieczność pochłonięcia części kar. Stosowanie zatem pełnej kumulacji albo pełnej absorpcji, jako że są to rozwiązania skrajne, wymagają istnienia bardzo szczególnych przesłanek przemawiających za jednym, albo drugim rozstrzygnięciem.

W ślad za sądem pierwszej instancji wskazać należy, iż R. T. popełnił znaczną ilość przestępstw, po aż pięciokrotnie wkraczał w konflikt z prawem, a były to czyny związane z nadużywaniem alkoholu i prowadzeniem pojazdu w stanie nietrzeźwości, w tym wchodził w konflikt z prawem korzystając jednocześnie z warunkowego zawieszenia wykonania kary pozbawienia wolności orzeczonej za uprzednie przestępstwo, a także w warunkach recydywy podstawowej. Analiza skazań, w szczególności dat ich popełniania prowadzi do wniosku, że skazany kontynuował przestępczy proceder na przestrzeni ostatnich kilku lat, z tendencją powrotności do przestępstwa i braku wyciągania wniosków z poprzednich skazań, również na kary wolnościowe.

Właściwa jest zatem konstatacja sądu meriti, iż w przypadku skazanego nie zachodzą przesłanki do zastosowania zasady absorpcji istnieją natomiast podstawy do zastosowania zasady bliższej

kumulacji. Jak wskazano powyżej R. T. był karany i chociaż dostawał szansę w postaci kar wolnościowych, łagodniejszego rodzaju, a także probacji, notorycznie dopuszczał się kolejnych przestępstw przeciwko bezpieczeństwu w komunikacji i to już w warunkach recydywy. Tym samym udowodnił, że w ogóle nie szanuje obowiązujących norm prawnych, ani norm postępowania obowiązujących w społeczeństwie. Poprzednie skazania, nie powstrzymało go przed powrotem na drogę przestępstwa, zatem nie spełniła ta kara funkcji wychowawczej ani prewencyjnej. Nie ma zatem żadnych racjonalnych powodów, by poprzez zastosowanie absorpcji, czy mieszanej zbliżonej do absorpcji w swoisty sposób obecnie premiować skazanego.

Wbrew także zarzutom skarżącego sąd rejonowy właściwie wyważył tak pozytywne przewartościowania w życiu skazanego wyrażające się dobrą opinią środowiskową w miejscu zamieszkania, uzyskiwaniem dochodów, partycypowaniem w kosztach utrzymania, jak też okoliczności przemawiające na jego niekorzyść, które jednakowoż przeważają w sprawie i sąd ten prawidłowo uwzględnił takowe przy wymiarze kary.

Okoliczności, na które powołuje się skarżący, choć stawiają skazanego w pozytywnym świetle to stanowią zaledwie jeden z czynników, jaki bierze się pod uwagę przy kształtowaniu kary łącznej w wyroku łącznym i nie są w stanie przyćmić okoliczności mających wybitnie negatywny wydźwięk dla skazanego. Zważyć należy, że skazany - o ile faktycznie jest - to jedynie w początkowej fazie

kształtowania zmiany swej postawy w kierunku społecznie pożądanym norm prawnym i obyczajowym, co przecież nie niweluje negatywnego wydzwiku, jaki niesie za sobą dotychczasowa jego działalność przestępcza. Trafnie więc sąd rejonowy w kontekście wymiaru kary łącznej skazanego wskazał na okoliczność wielokrotnych skazań i braku korygowania swego zachowania w perspektywie trwającej kilka lat przestępczej drogi.

Zastosowanie zasady absorpcji (czy też do niej zbliżonej) stanowiłoby nadmierne dobrodziejstwo dla skazanego i nie spełniałoby celów zapobiegawczych i wychowawczych, które kara ma za zadanie osiągnąć. Mając na uwadze powyższe należy uznać podniesione przez apelanta zarzuty za całkowicie chybione. Sąd Rejonowy prawidłowo uwzględnił całokształt okoliczności rzutujących na wymiar orzeczonej wobec skazanego łącznej kary pozbawienia wolności w kontekście art. 85 a k.k. Sąd ten należycie ustalił i ocenił okoliczności podmiotowe dotyczące osoby sprawcy, jak również rodzaj zaistniałego między przestępstwami związku podmiotowo-przedmiotowego. Kara wymierzona z zastosowaniem zasady bliższej kumulacji, jak wskazano powyżej, jest prawidłowo ukształtowana, uwzględnia wszystkie dyrektywy zawarte w art. 85a k.k., zarówno te odnoszące się do prewencji indywidualnej, jak i generalnej, a także sądowe dyrektywy pomocnicze. Dlatego też zaskarżony wyrok należało utrzymać w mocy.

Wniosek

wniosek o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez wymierzenie skazanemu kary łącznej w wymiarze 1 roku i 2 miesięcy pozbawienia wolności w miejsce orzeczonej kary 1 roku i 6 miesięcy	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny	
Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.		
wyrok słuszny, apelacja oczywiście bezzasadna.		

4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU	
4.1.	
Zwięźle o powodach uwzględnienia okoliczności	
5. ROZSTRZYGNIĘCIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO	
0.15.1. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji	
0.15.1.1.	Przedmiot utrzymania w mocy
wyrok i wszystkie rozstrzygnięcia	
Zwięźle o powodach utrzymania w mocy	
wyrok słuszny, apelacja oczywiście bezzasadna.	
0.15.2. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji	
0.0.15.2.1.	Przedmiot i zakres zmiany

Zwiąże o powodach zmiany	

0.15.3. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji	
0.15.3.1. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylenia	
5.3.1.1.1.	# art. 439 k.p.k.
Zwiąże o powodach uchylenia	
5.3.1.2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości # art. 437 § 2 k.p.k.
Zwiąże o powodach uchylenia	
5.3.1.3.1.	Konieczność umorzenia postępowania # art. 437 § 2 k.p.k.
Zwiąże o powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia	
5.3.1.4.1.	# art. 454 § 1 k.p.k.
Zwiąże o powodach uchylenia	
0.15.3.2. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania	
0.15.4. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku	

Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
6. Koszty Procesu		

Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności
wers 1 i 2 od dołu	<p>O kosztach postępowania odwoławczego sąd okręgowy orzekł na podstawie art. 636 § 1 kpk i § 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie wysokości i sposobu obliczania wydatków Skarbu Państwa w postępowaniu karnym z dnia 18 czerwca 2003 roku (Dz. U. 108, 00z. (...)) z późn. zm.</p> <p>Sąd zdecydował się obciążyć oskarżonego ryczałtem związanym z wydatkami w postępowaniu odwoławczym w kwocie 20 zł., uznając, że oskarżony jest sprawnym, w sile wieku człowiekiem, posiada zatrudnienie (które nadal wykonuje) i w tym świetle nie ma żadnych powodów, aby odstąpić od zasady ponoszenia przez oskarżonego kosztów procesu, szczególnie że są bardzo niewysokie.</p>

7. PODPIS

0.11.3. Granice zaskarżenia		
Kolejny numer załącznika	1	
Podmiot wnoszący apelację	obrońca skazanego	
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	kar łączna pozbawienia wolności orzeczona w wyroku Sądu Rejonowego w Piotrkowie Trybunalskim z dnia 29 października 2019 roku w sprawie II K 166/19	

0.11.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
0.11.3.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu		
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia		

#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	
0.11.4. Wnioski		
#	uchylenie	# zmiana